

Zondag 10 juni

Picknick Eikenburg

We mogen het ondertussen wel een traditie gaan noemen.

Voor het vijfde jaar op rij is er weer een openbare picknick op het prachtige landgoed Eikenburg. We mogen het ondertussen wel een traditie gaan noemen. Een mooie maar vooral zeer gezellige en relaxte traditie. Een feestje waar iedereen welkom is en waar vooral ook voor de kleintjes van alles te doen is.

Er zijn diverse kraampjes met eten en drinken, maar zelf je picknick regelen mag natuurlijk ook. Vrijheid, blijheid boven alles. Je kunt ook dit jaar weer rekenen op fijne, gezellige en mooie livemuziek en natuurlijk is er van alles te doen voor volwassenen en kinderen. Zo zetten alle instanties en bedrijven hun deuren open voor bezoekers. Kun je sporten bij Sparck sportsclub, zijn er springkussens, kun je kanovaren en verzorgt de scouting een spannend spel in de bossen. Maar de mooiste attractie voor groot en klein is natuur-

lijk het landgoed zelf. Uitgestrekte gazons, bossen, de moestuinen van Stadsakkers en uitzicht op het werkelijk prachtige klooster.

Sinds de eerste picknick in 2013 is er veel veranderd op Eikenburg. Er is eerst en vooral wat meer leven in gekomen. Het klooster is door Sint Trudo met respect gemoderniseerd en behalve de laatste broeders woont er nu een enthousiaste club mensen in de 70 nieuwe, uiteenlopende kloosterlofts. Mensen die iedere dag weer

genieten van hun omgeving maar ook mensen die allemaal hebben aangegeven om ieder op zijn of haar eigen manier bij te dragen aan de sfeer of het onderhoud van het enorme landgoed.

Al vier jaar op rij is de picknick op Eikenburg een heerlijk samenzijn van bewoners, buurtgenoten en andere liefhebbers van ontspannen plezier. Ook dit jaar verwachten we weer een heerlijke zorgeloze en fijne dag in de buitenlucht. En ook dit jaar ben je weer van harte welkom.

Zet in je agenda:

Picknick Eikenburg 2018

Zondag 10 juni
Vanaf 12.00 tot 17.00 uur

Landgoed Eikenburg
Aalsterweg 283-291, Eindhoven
Gratis entree

 Eikenburg

“Iedere ochtend als ik langs fiets, zwaaien mevrouw Van Loon en ik naar elkaar.”

De 70 kloosterlofts die Trudo uiterst smaakvol heeft gerealiseerd in het klooster, zijn inmiddels bewoond. Eén van die geluksvogels is Robin Voskuilen. Robin is 25 jaar en werkt in Hilversum voor de omroep KRO/NCRV aan het kinderprogramma ‘Betreden op eigen risico’. We spreken Robin op een zonovergoten Eikenburg en het landgoed toont zich op zijn allermooist. Alles groeit en bloeit en het frisgroen van de bomen en de gazons is bijna overweldigend.

Robin woont op de tweede verdieping in een gezellige loft van twee verdiepingen en ontvangt ons trots en tevreden. Als we plaatsnemen aan de eettafel vertelt ze dat die tafel de laatste toevoeging aan haar interieur is. Ze is klaar.

“Hilversum is inderdaad niet naast de deur. Maar een vaste baan is bijna niet te krijgen tegenwoordig en in de Tv-wereld al helemaal niet. Dus zekerheid heb ik niet en woonruimte in de randstad is niet te vinden en meestal niet te betalen dus ik reis liever op en neer. Na mijn studie media & entertainment management ben ik tijdelijk bij mijn ouders gaan wonen. Maar toen ik deze baan vond, was het tijd voor een eigen plek. Eigenlijk heb ik die aan mijn moeder te danken. Zij zag het bord aan de Aalsterweg en heeft me getipt. Ik heb de website bekeken en zag het helemaal zitten, alleen was de inschrijvingstermijn al lang verstreken. Toch heb ik lekker

eigenwijs een motivatiebrief gestuurd. Ik had ook echt iets met dit terrein. Ik heb op het St. Joris gezeten, mijn zwemdiploma hier gehaald en mijn oma heeft hier in het hospice gelegen.

Na een paar maanden ontving ik bericht van Trudo dat er wellicht toch ruimte was, dus ik heb toen een tweede, nog betere, brief gestuurd. Toen ik uiteindelijk deze loft kreeg toegewezen was ik echt superblij. Hij is 56 m2 en een stuk groter dan ik verwacht had. Ik doe in ruil wat klusjes in de tuin en kom bij de bewoners in het verpleeghuis. Zo help ik daar een meneer met het digitaliseren van zijn postzegelverzameling.

Het is echt cool om hier te wonen. ’s Ochtends als ik naar het station fiets zwaai ik altijd naar mevrouw Van Loon, die ligt daar.” Robin wuift met haar hand richting hospice. “En als ik thuiskom ’s avonds fiets ik Jezus tegemoet. Niet dat ik gelovig ben maar toch.

Er is goed contact tussen de bewoners onderling. In het begin meer dan nu maar ik moet erbij zeggen dat ik niet veel thuis ben. We hebben elkaar leren kennen via kennismakingsactiviteiten waaronder een expeditie. Er is een Facebookgroep die vooral praktisch is. Daarnaast is er een commissie Gebouw & Techniek en een activiteitencommissie. Volgens mij is er een groep die hier intensief mee bezig is en een groep die wat meer op afstand blijft. Ik hoor bij die laatste. Maar eigenlijk zijn er altijd wel kleine initiatieven. Zo heeft een medebewoonster een ‘ruilkast’ geplaatst. Best handig. En over het algemeen gaat het hartstikke goed tussen de bewoners.”

Inmiddels wandelen we buiten voor de foto’s en vragen we naar de toekomstplannen van Robin. “Mijn baan in Hilversum is echt niet voor altijd. Ik zou ook best wat meer zelf willen doen. Iets in de sfeer met documentaires. Maar dat is sowieso moeilijk en vanuit

Brabant nog moeilijker.” Op onze suggestie dat ze eigenlijk in een documentaire woont blijft het even stil. Dan vervolgt ze: “Dat is misschien wel een idee. Moet ik even over nadenken.” Na de fotoshoot buiten nemen we afscheid. Op weg naar huis zoeken we mevrouw Van Loon maar naar ons zwaait niemand. We zien er ook lang niet zo vriendelijk uit als Robin Voskuilen. Programmamaakster en tevreden bewoner van een landgoed.

Wil je meer weten over de Kloosterlofts?
www.eikenburg.nl